

هنگامه رنج و غم و ماتم شده امشب / گریان، زغمی دیده عالم شده امشب
پایان شب آخر ماه صفر است این / یا آنکه ز نو ماه محرم شده امشب
از داغ جگر سوز نبی سید ابرار / نخل قد زهرا و علی خم شده امشب. . .

می گفت و آن آئینه ی ایزدنامی / آتش گرفتم سوختم ما در کجایی
قلب تمام شیعیان سوزد ز داغش / سلام ما بر قبر بی شمع و چراغش. . .

روزه بود و افطار ز آب آتشین کرد / داغ ماتم او عالمی غمین کرد
ریخت دل خون شده اندر برش / شاهد خون های دلش خواهرش. . .

روزه بود و افطار ز آب آتشین کرد / داغ ماتم او عالمی غمین کرد
ریخت دل خون شده اندر برش / شاهد خون های دلش خواهرش

کشتند امام مجتبی را / زیبا گل خیرالنسا را
ندارد زائر آن قبر خرابش / مزار در میان آفتابش
اس ام اس شهادت امام حسن مجتبی
روز عزای مسلمین است / در ناله جبریل امین است
مدینه شده غرق سوگ و ماتم / بهر مجتبی و نبی اکرم

مهمان علی شد با قلب کبابش / غربتش نمایان از قبر خرابش
خدای ما به جان غم نصیبش / روزی ما کن حرم غریبش. . .

قوتت همه شب خون جگر بود حسن جان / گریان ز غمت چشم سحر بود حسن جان
از دوست و دشمن به تو پیوسته ستم شد / مظلومی تو ارث پدر بود حسن جان. . .

ماهیان گریه کنید که حسن مظلوم است / غربتش از حرم خلوتش معلوم است
مه چراغ حرم و مرغ سحر زائر او / نرسد دست کسی بر حرم و حائر او. . .

روز رنج و محن است، رخت ماتم به تن است / همگی گریه کنید که عزای حسن است
به خدا بر همه تا روز جزا معلوم است / که حسن در وطنش مثل علی مظلوم است. . .

خیزد از طشت ندا ای خدا و ای خدا / اجر و پاداش نبی شده با زهر ادا

این همه برگ گل و لاله که در این لگن است / پاره های جگر یوسف زهرا حسن است. . .

بس که پر بود دلش از غم و رنج و محن / طشت خون هم جگرش سوزد از داغ حسن
همه در غربت آن نور دو عین گریه کنید / باید از داغ حسن مثل حسین گریه کنید. . .

جگر صبر کباب بود از صبر حسن / گریه ممنوع بود بر سر قبر حسن
نه فقط شعله داغش زده آتش به دلم / قبر بی شمع و چراغش زده آتش به دلم. . .

ای اهل مدینه فتنه بنیان مکنید / بر آل علی این همه عصیان مکنید
گر لاله نریزید به تابوت حسن / شرمی ز رسول، تیر باران نکنید. . .

روزی که شرار ظلم افروخته شد / یک بار دگر حاصل دین سوخته شد
از بعد شهادتش حسن را از تیر / تابوت و تن و کفن به هم دوخته شد. . .

مدینه مات از داغ حسن بود / طشتی پر از خون باغ حسن بود
از پاره های دل، غم او را بخوانید / وز صلح او تفسیر عاشورا بخوانید. . .

من جگر پاره زهرایم و پاره جگرم / همه را یارم و خود از همه مظلوم*ترم
خانه*ام قتلگه و یار ستمگر قاتل / سوخته از شرر زهر، ز پا تا به سرم

ای شررهای غمت گشته شمع حرمت / دشمنت هم نبود ناامید از کرم
تو جگر پاره زهرایی و پاره جگری / بعد زهرا و علی از همه مظلوم*تری. . .

خون دلی که بود عمری به جان او / امشب عزا گرفت در آشیان او
از یار ناسپاس مزد وفا گرفت / با زهر جانگداز آخر شفا گرفت. . .

آن لب که بوسه زد جد مطهرش / نوشیده جام زهر از دست همسرش
پای جنازه*اش دل در محن نشست / تیر از کفن گذشت بر آن بدن نشست. . .

